

BABICS IMRE

Ő

*Istenről ha szólok,
csak azért, mert szeretem
– energiasúlyok
nappálya-láncszemek,*

*szupernóvák mélyén
forró fogalmak, eszmék,
s a csendes esély: én,
s mindünkben... volt s lesz még.*

Arc

*Tanult, öntelt arcon hiány,
talán ének: gregorián
– márványszárny-rebbentő, fakó
freskófelhőket úsztató.*

Por

*Por, ábrákba rendezett por,
örökkön-örökké, egykor,
ennyit rólam, bőven elég,
fülelném a Semmi szelét.*

Cél

*Ahová indulok,
ott holdfényt kortyol a béka,
s kihalt griff, őstulok
nem legendák hordaléka.*

*Fák ága szívárvány,
s minden keringő galaxis
évgyűrű egy lárván,
s midőn szárnyra kelsz, maradsz is.*

*Eme pontnyi helyen
a gyűjtő-Ige pillanat,
lét, nemlét: jeltelen,
mégis maguknál tartanak.*